4672

Aan de afwachters

Zegt het U niets, dat overal nog d'oorlog woedt,
De voorbereiding van Uw Vrijheid wordt betaald met kostbaar bloed,
Dat telkens weer opnieuw de schoten knallen,
Waarbij de besten onzer, ons voorgoed ontvallen?

Doet het U niets, het God geklaagde leed,
Van hem of haar die iets om onzentwille deed,
Laat het U koud dat landgenoten
In wel en concentraiekamp zijn opgesloten?

Deert het U niet dat onze jonge mannen
Als slaven worden weggehaald, gearresteerd, verbannen,
Om achter prikkeldraad, der Duitsche "kameraden"
Gedwongen hulp te zijn in 't plegen van hun daden?

Raakt het U niet, dat hier een kleine bende,
Mislukten en onguren met hun grooten onbekende,
Ons Volk eerst heeft verraden, ons nu tracht te regeeren,
Althans slechts voorzoover als het de Moffen tolereren?

Smart het U niet, dat in ons vrije Nederland,
De leugen heerscht, die opgediend naar Duitsche trant,
Ons volk verguist, miskent, bespot en hoont.
De deugdzaamheid vertrapt, de ploerten zwaar beloont?

En zoo U alles smart en zoo U alles deert
Steun dan Uw land Uw Volk, dat thans Uw hulp ontbeert,
Blijf niet afzijdig laf gelaten wachten,
Bevecht tesaam met ons de booze machten.
Bevecht en help ter aller stond
De tyrannie verdrijven, die ons het hert' doorwondt.